

ærede Finansminister, om han saa er betænkt paa i den nærmeste Fremtid — jeg sigter herved til næste Session — at foretage Forandringer i den af mig antydede Retning.

Finansministeren: Den ærede Forespørger mindede i Slutningen af sit Foredrag Thinget om, at denne Sag for ikke mange Aar siden har foreligget Thinget til udsørlig Behandling. Det Lovforslag, som blev indbragt her i Thinget af min ærede Forgænger, var ganske vist ikke saa heldigt at vinde det ærede Things Bifald. Imidlertid tror jeg, at den ærede Forespørger tillige burde have erindret om, at der heller ikke fra dette ærede Things Side dengang, uagtet det var i en længere Samling, dette Lovforslag forelaa, og det blev betragtet som et af de vigtigste, blev ydet noget egentligt Bidrag til Løsningen af den Opgave, der var stillet. Man fandt sig utilfredsstillet med det Forslag, som den daværende Finansminister havde indbragt, men man gav ikke nogen Veiledning med Hensyn til, i hvilken Retning Thinget kunde ønske at gaa, og ad hvilken Vej man burde gaa for at tilvejebringe en Betsatning af Bygninger, hvormed man vilde være tilfreds. Dette har ganske vist været en medvirkende Aarsag til, at denne Sag siden den Tid er bleven liggende. Jeg er enig med den ærede Forespørger i, at den Løsning, som min ærede Forgænger havde foreslaaet, ikke var fuldkommen tilfredsstillende, idetmindste tilfredsstillende den heller ikke mig, men jeg tror, at den ærede Forespørger, naar han nærmere vil overveje Sagen, vil komme til at indse, at det er en meget vanskelig Opgave at give en ny Lov om Bygningsafgiften, navnlig naar man anlægger en saa streng Maalestok i denne Henseende, som jeg frygter for, at det ærede Medlem blandt Andet vil gjøre. Han omtalte saaledes adskillige af de Bestemmelser, der ere Hovedbestemmelser i den gjældende Lovgivning om Bygningsafgiften, som absurde, men naar han dommer saa strengt, saa er jeg bange for, at han gaar ud fra en noget ideel Opfattelse af, hvad en Lov om Betsatningen af faste Eiendomme kan og bør yde, og jeg tror, at man, saalænge man vil holde et saadant Ideal for Die, og navnlig

det, at den direkte Betsatning altid skulde staa i et bestemt passende Forhold til en Eiendoms Værdi, vil komme til at saa særdeles store Vanskeligheder med at omforme Bygningsafgiften paa en hensigtsmæssig Maade. Imidlertid tror jeg, at den, der nærmere vil gaa ind paa Drøftelsen af denne Sag, vil komme til at se, at det ikke gaar an at holde sig udelukkende til en saadan Maalestok som den, det ærede Medlem synes at have for Die, men at der ved Grundlæggelsen af en Stat paa faste Eiendomme, som skal holdes uforandret fra Aar til andet, er nogle forandrede Hensyn, som maa tages, og hvor det væsentligt gjælder om at forebygge de større Urimeeligheder, som fremtræde, navnlig hvor Betsatningen kommer til at træffe Saadanne, som ikke tidligere have været undertastede Betsatning. Naar der nu spørges, om jeg altsaa anser den nuværende Normering af Bygningsafgiften for at være heldig, saa maa jeg dertil svare Nei! Jeg mener, at denne Afgift, saaledes som den er stillet, i høj Grad trænger til at reformeres, og det vil ogsaa være en Opgave, som jeg, meget gjerne skal forsøge paa at løse, skjøndt jeg fuldkommen vel er mig bevidst, at den er saa vanskelig, at Ingen tør driste sig til at sige, at han vil opnaa et særdeles godt Resultat; men et Forsøg i denne Henseende skal jeg gjøre. Jeg tror kun, at det ærede Medlem tillige maa tage Hensyn til andre Ting, som gaa sammen dermed, navnlig, hvad han selv berørte, hele Forholdet med Hensyn til Kjøbstædernes Betsatning, saa at det ikke er saa sikkert, at man hurtigt kan saa Alt i den Grad forberedt, som man maa ønske at have det, naar en ny Betsatningslov skal forelægges; imidlertid skulle Bestræbelser i denne Retning ikke mangle. Nu mente det ærede Medlem tillige, at, at om man end ikke skulde kunne komme til at tilvejebringe en fuldstændig Reform i den bestaaende Bygningsafgift, saa vilde det dog være muligt og maatte praktisk rigtigt at forelægge et Lovforslag, der borttog nogle af de Bestemmelser, som nu tyngde haardest, navnlig paa de mindre Statterydere paa Landet. Det vilde være mig overordenligt kjært at tage denne Sag under Overveelse, men dog kun som Nr. 2, thi